

מסכת כתובות

פרק ז

א. המדיר את אשתו מלהנות לו, עד שלשים יום, יעמיד פָּרָנָס. יתר מכן, יוציא ויתן כתובה. רבי יהודה אומר, בִּישְׂרָאֵל, חֲדָשׁ אֶחָד יָמִים, ושנים, יוציא ויתן כתובה. ובכֹּהֲנֹת, שָׁנִים יָמִים, ושלשה, יוציא ויתן כתובה:

ב. המדיר את אשתו שלא תטעם אחד מכל הפרות, יוציא ויתן כתובה. רבי יהודה אומר, בִּישְׂרָאֵל, יום אֶחָד יָמִים, שָׁנִים, יוציא ויתן כתובה. ובכֹּהֲנֹת, שָׁנִים יָמִים, ושלשה, יוציא ויתן כתובה:

ג. המדיר את אשתו שלא תתקושט באחד מכל המינין, יוציא ויתן כתובה. רבי יוסי אומר, בַּעֲנִיּוֹת, שלא נתן קֶצֶף. ובַּעֲשִׁירוֹת, שלשים יום:

ד. המדיר את אשתו שלא תלך לבית אביה, בזמן שהוא עֹמֵה בְּעִיר, חֲדָשׁ אֶחָד יָמִים. יוציא ויתן כתובה. ובזמן שהוא בְּעִיר אֲחֵרָה, רֶגֶל אֶחָד יָמִים. ושלשה, יוציא ויתן כתובה:

ה. המדיר את אשתו שלא תלך לבית האכל או לבית המשפה, יוציא ויתן כתובה, מפני שנוצל בפניה. ואם היה טוען משום דבר אחר, רשאי. אמר לה, על מנת שתאמרי לפלוגי מה שאמרתי לי או מה שאמרתי לך, או שתהא ממלצה ומערה לאשפה, יוציא ויתן כתובה:

ו. ואלו יוצאות שלא בכתובה, העוברת על דת משה ויהודית. ואיזו היא דת משה, מאכילתו שאינו מעשר, ומשמשתו נדה, ולא קוצה לה חלה, ונודרת ואינה מקנמת. ואיזוהי דת יהודית, יוצאה וראשה פרוע, וטוה בשוק, ומדברת עם כל אדם. אבא שאול אומר, אף המקללת יולדיו בפניו. רבי טרפון אומר, אף הקולגית. ואיזו היא קולגית, לכשהיא מדברת בתוך ביתה ושכניה שומעין קולה:

ז. המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדרים ונמצאו עליה נדרים, אינה מקדשת. כנסה סתם ונמצאו עליה נדרים, תצא שלא בכתובה. על מנת שאין בה מומין ונמצאו בה מומין, אינה מקדשת. כנסה סתם ונמצאו בה מומין, תצא שלא בכתובה. כל המומין הפוסלין בכהנים, פוסלין בנשים:

ח. היו בה מומין ועודה בבית אביה, האב צריך להביא ראיה שמשנתארסה נולדו בה מומין הללו ונסתחפה שידהו. וכנסה לרשות הבעל, הבעל צריך להביא ראיה שצעד שלא נתארסה היו

כָּה מוֹמִין אֵלָיו וְהָיָה מִקְחוֹ מִקְחוֹ טָעוֹת, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכָּמִים
אוֹמְרִים, בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּמוֹמִין שְׂבִסְתֵּר. אָבֵל בְּמוֹמִין
שְׂבִגְלוֹי, אֵינוֹ יָכוֹל לְטַעַן. וְאִם יֵשׁ מֶרְחֵץ בְּאוֹתָהּ הָעִיר, אִף מוֹמִין
שְׂבִסְתֵּר אֵינוֹ יָכוֹל לְטַעַן, מִפְּנֵי שֶׁהוּא בּוֹדֵקָה בְּקִרְבּוֹתָיו:

ט. הָאִישׁ שֶׁנּוֹלְדוֹ בּוֹ מוֹמִין, אֵין כּוֹפִין אוֹתוֹ לְהוֹצִיא. אָמַר רַבִּין
שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל, בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּמוֹמִין הַקְּטָנִים. אָבֵל
בְּמוֹמִין הַגְּדוֹלִים, כּוֹפִין אוֹתוֹ לְהוֹצִיא:

י. וְאֵלּוּ שְׂכוֹפִין אוֹתוֹ לְהוֹצִיא, מִכָּה שְׁחִין, וּבַעַל פּוֹלִיפּוֹס,
וְהַמְקַמֵּץ, וְהַמְצַרֵּף נַחֲשֶׁת, וְהַבֶּרֶסִי, בֵּין שֶׁהָיוּ בָּם עַד שֶׁלֹּא נִשְׁאוּ
וּבֵין מִשְׁנֵשְׁאוֹ נוֹלְדוֹ. וְעַל כֵּלָּן אָמַר רַבִּי מֵאִיר, אִף עַל פִּי שֶׁהִתְנָה
עָמָה, יְכוּלָּה הִיא שְׂתֵּאמֶר, סְבוּרָה הָיִיתִי שְׂאֲנִי יְכוּלָּה לְקַבֵּל,
וְעַכְשָׁיו אֵינִי יְכוּלָּה לְקַבֵּל. וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים, מִקְבֵּלֶת הִיא עַל
כְּרֻחָהּ, חוּץ מִמִּכָּה שְׁחִין, מִפְּנֵי שֶׁמִּמָּקְתּוֹ. מַעֲשֵׂה בְּצִידוֹן בְּבֶרֶסִי
אֶחָד שָׁמַת וְהָיָה לוֹ אֶחַ בֶּרֶסִי, אָמְרוּ חֻכָּמִים, יְכוּלָּה הִיא שְׂתֵּאמֶר,
לְאַחִידָה הָיִיתִי יְכוּלָּה לְקַבֵּל, וְלֹא אֵינִי יְכוּלָּה לְקַבֵּל: